вольової сфери, розробка рекомендацій;

- психологічна корекція (індивідуальна та групова), психологічне консультування, прогностика.

Проаналізувавши літературу з висвітленої проблематики можна стверджувати, що ефективність реабілітаційної роботи залежить від злагодженої команди спеціалістів та від участі батьків у процесі реабілітації. У соціальній роботі з дітьми та підлітками з інвалідністю важливо виходити із такого принципу: вони досягають набагато більших результатів у реабілітаційному процесі, коли спеціалісти та батьки разом працюють над досягненням позитивних результатів.

Отже, система соціально-реабілітаційної роботи з дітьми та підлітками з інвалідністю буде ефективною за умови якісного та повноцінного відновлення фізичного, психічного і соціального статусу дитини з інвалідністю

Список використаних джерел

1. Закон України «Про реабілітацію інвалідів в Україні»: за станом на 3 лютого 2006 року / Верховна Рада України. – К.: Парламентське видавництво, 2006.
2. Ляшенко В. І. Формування життєвої компетентності дітей з інвалідністю у центрах ранньої соціальної реабілітації: дис. канд. пед. наук: 13.00.05. – Херсон, 2004. – 277 с.
3. Міністерство соціальної політики України: офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.msp.gov.ua/
4. Система центрів соціальної реабілітації дітей з інвалідністю в Україні: довідник / Інститут соціальної політики / А. Г. Шевцов (уклад.). – К.: Інститут соціальної політики, 2003. – 256 с.
5. Соціально-педагогічна робота з дітьми та молоддю з функціональними обмеженнями: навч.-метод. посіб. для соц. працівн. і соц. педагог. / за ред. А. Й. Капської. – К.: ДЦССМ, 2003. – 167 с.

Іван Тржесковський

ФОРМУВАННЯ ОСНОВ ЕКОНОМІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШОКЛАСНИКІВ У ПРОЦЕСІ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Серед найважливіших проблем розвитку держави в умовах соціально-економічних перетворень залишається проблема формування ефективної системи забезпечення країни кадрами, залучення молодих фахівців до роботи в усіх галузях народного господарства незалежно від форм власності. У такому аспекті принципово важливого значення набуває

економічна освіта, яка має забезпечити підвищення наукового рівня та ефективності господарювання та ведення бізнесу.

Проте, аналіз сучасної системи освіти учнівської молоді вказує на те, що якість економічної підготовки продовжує відставати від вимог сучасного ринку праці. Цей фактор викликає необхідність системного аналізу проблеми формування економічної компетентності старшокласників, що й обумовлює актуальність обраної теми.

Результати аналізу науково-методичної літератури з даної проблеми свідчить про те, що є значна кількість фундаментальних теоретичних напрацювань, які розкривають суть і механізми забезпечення компетентнісної освіти. Зокрема, питання аналізу формування професійної компетентності фахівців економічного профілю, її складових висвітлюють С. А. Арзуханова, Д. К. Афанасова, С. А. Горобець, І. В. Демура, Л. М. Дибкова, Н. М. Самарук; теоретико-методологічні основи формування економічної компетентності в освітньому процесі розкривають – О. С. Падалка, Л. Н. Пономарев, І. Г. Яковлева та ін. Проблема розвитку економічної компетентності майбутніх спеціалістів в різних професійних контекстах досліджується в роботах О. Г. Назарової, К. Ю. Тушко. Проте, в цілому питання сутності, змісту та структури економічної компетентності старшокласників загальноосвітньої школи не було предметом спеціальних розвідок. Дослідження економічної компетентності більшості науковців стосуються окремих її аспектів як складової професійної компетентності фахівців економічного профілю або у контексті загальноекономічної підготовки.

У процесі дослідження формування економічної компетентності ми спиралися на науковий термін «професійна компетентність», який подається в «Енциклопедії освіти» у такій редакції: інтегративна характеристика ділових і особистісних якостей фахівця, що відображає рівень знань, умінь, досвіду, достатніх для досягнення мети з певного виду професійної діяльності, а також моральну позицію фахівця [2, с. 722].

У деяких наукових працях розкрито сутність економічної компетентності через висвітлення набору економічних якостей особистості. Наприклад, Л. С. Бляхман наголошує на важливості формування економічного мислення як процесу опосередкованого й узагальненого відображення у свідомості людей явищ і процесів економічного життя в їхньому логічному взаємозв’язку; усвідомлення закономірностей економічного розвитку суспільства; засвоєння економічних знань та ефективне практичне їх застосування [1]. Цей підхід відображено в роботі економіста Л. Н. Пономарьова [4]. Бачення автора полягає у тому, що головною метою економічної освіти в першу чергу має бути формування економічної культури, необхідність оволодіння нею є важливою умовою для реалізації завдань виробництва.

Нашому дослідженню найбільш імпонує погляд на розуміння суті

економічної компетентності О. Г. Назарової, яка в системі початкової професійної освіти визначає економічну компетентність, як базову, інтегративну характеристику особистісних якостей випускника, що включає економічні компетенції, які забезпечують ефективне здійснення діяльності в різних сферах і сегментах економіки у відповідності з прийнятими в сучасному суспільстві правовими і моральними нормами, характеризує наявність організаційних здібностей, навиків аналізу і прогнозування результатів господарської діяльності, знань про найбільш ефективні і раціональні способи її здійснення, а також професійну мобільність [3, с. 11].

Проведений аналіз дає змогу обґрунтувати власний підхід до процесу формування економічної компетентності у майбутніх випускників загальноосвітньої школи у процесі технологічної підготовки.

Отже, економічну компетентність випускників загальноосвітньої школи ми розуміємо як базову, інтегровану характеристику, яка визначає володіння необхідними компетенціями, що відтворюються у здатності особи мобілізувати набуті базові економічні знання, уміння, первинний досвід для ефективного виконання економічних функцій.

Список використаних джерел

1. Бляхман Л. С. Перестройка экономического мышления / Бляхман Л. С. – М.: Политиздат, 1990. – 271 с.
2. Енциклопедія освіти. – Київ: Юрінком Інтер, 2008. – 1037 с.
3. Назарова О. Г. Формирование экономической компетентности учашчихся: автореф. дис. канд. пед. наук. / Назарова О. Г. – Орел, 2008. – 24 с.
4. Пономарев Л. Н. Экономическая культура: сущность, направления развития / Пономарев Л. Н. – М.: Мысль, 2000. – 269 с.

Марія Ужела

АТРАКТИВНІСТЬ ЛАНДШАФТУ

Привабливість території, як одна з ознак, відіграє вагому роль в розвитку рекреаційної діяльності та туризму. Під час вибору місця відпочинку рекреанти орієнтуються на естетичні властивості території. Поняття атрактивності є основним і визначальним під час дослідження потоків людей. Територія тоді приваблива, якщо вона має туристичні ресурси – природні, історико-культурні та соціально-економічні, розвинуту матеріально-технічну базу, насичену інфраструктуру, зручне транспортно-географічне розташування і доступну про неї інформацію. Значення атрактивності ландшафту для рекреаційної діяльності активно